

γιορτή

γιορτή, η, πλ. **γιορτές** κ. **γιορτάδες, οι**, ουσ. [<αρχ. έορτή], η γιορτή· συνήθως στον πλ. η εορταστική περίοδος από τα Χριστούγεννα μέχρι τα Φώτα και πιο σπάνια η εορταστική περίοδος του Πάσχα: «φέτος τις γιορτές θα τις περάσουμε στο χωριό». (Ακολουθούν 11 φρ.)·

- *έγινε γιορτή*, βλ. φρ. *είχαμε γιορτή*·

- *είχαμε γιορτή*, χαρήκαμε πάρα πολύ: «σήμερα βγήκε ο πατέρας μου απ' το νοσοκομείο κι είχαμε γιορτή στο σπίτι». Ο πλ., γιατί η φρ. αναφέρεται σε οικογένεια·

- *έχουν γιορτές και πανηγύρια*, βρίσκονται σε κατάσταση ευφροσύνης: «σήμερα απολύθηκε ο γιος τους απ' το στρατό κι έχουν γιορτές και πανηγύρια στο σπίτι». Ο πλ., γιατί η φρ. αναφέρεται σε οικογένεια·

- *έχουν γιορτή*, χαίρονται πάρα πολύ, είναι ευτυχισμένοι: «αρραβωνιάζουν την κόρη τους κι έχουν γιορτή». (Λαϊκό τραγούδι: *μένω σε κάποια γειτονιά φτωχική γειτονιά που 'χει σπίτια χαμηλά, όλοι οι άνθρωποι εκεί έχουν πάντα γιορτή και μοιράζουνε φιλιά*)·

- *έχω τη γιορτή μου*, γιορτάζω την ονομαστική μου γιορτή: «του Αγίου Γεωργίου έχω τη γιορτή μου». (Λαϊκό τραγούδι: *χτυπά η καμπάνα σήμερα κι εσύ έχεις τη γιορτή σου, στο σπίτι που μας άφησες μαζί με το παιδί σου. Θα σε γιορτάσω κι ας πονώ, που άλλη ζει μαζί σου*)·

- η γιορτή του Όχι, βλ. λ. [όχι](#)·

- *καλές γιορτές!* ευχή που ανταλλάσσουν μεταξύ τους τα άτομα, συνήθως την εορταστική περίοδο από τα Χριστούγεννα μέχρι τα Φώτα και πιο σπάνια την εορταστική περίοδο του Πάσχα·

- *κάνω γιορτές*, περνώ την εορταστική περίοδο από τα Χριστούγεννα μέχρι και την Πρωτοχρονιά κάπου ή με κάποιο τρόπο: «κάθε χρόνο την περίοδο των Χριστουγέννων κάνω γιορτές στο χωριό»·

- *κινητή γιορτή*, που δε γιορτάζεται την ίδια μέρα κάθε χρόνο: «η γιορτή του Αγίου Γεωργίου είναι κινητή γιορτή»·

- *Κυριακή κοντή γιορτή*, βλ. συνηθέστ. *κοντός ψαλμός αλληλούια*, λ. *ψαλμός*·

- *να χαιρέσαι τη γιορτή σου!* ευχή σε κάποιον με την ευκαιρία της ονομαστικής του γιορτής. Συνών. *να χαιρέσαι τ' όνομά σου!* (α).